

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: Megyeház. Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény. Kiadóhivatal: Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2-ik sz. a.	Megjelen: minden vasárnap. Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve: Egy évre . . . . . 5 frt — kr. Félévre . . . . . 2 " 50 " Negyedévre . . . . . 1 " 25 "	Hirdetési díj: háromhasabos petit sor egyszeri hirdetés 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczar Nyilttér minden sor 10 kr.

160.000 forintnyi kölcsön.

I.

A vízvezeték.

Kedden azaz november 24-én közgyűlést tart a városi képviselőtestület, melynek napirendjére a létesítendő új vízvezeték s a villamos világítás behozatala költségeinek fedezetére szükséges 160 ezer forintnyi kölcsön kérdése van kitűzve.

Hogy mennyire szükséges a kombinált vállalat létesítése s mennyire előfeltételét képezi az a város felvirágzása és jövője alakulásának: ez oly kérdés, melyről ma beszélni immár felesleges. Évek óta számtalanszor kifejezést nyert ezen szükségesség nemcsak magánkörökben, nemcsak a közönség körében, hanem a városi közgyűlésekben is.

A közegészségügyi tekintet multhatatlannal megkívánja annál is inkább, mert az oly szép sikerrel megindított esatornaépítés tökéletes vízvezeték nélkül befejezetlen mű marad s távolról sem képes megfelelni azon rendeltetésének, melynek érdekében a város közönsége oly tetemes anyagi áldozatot hozott meg és fog meghozni — a jövőben.

A vízvezeték egyedül, azon a módon létesíthető, ahogy azt Wein, a főváros vízvezeték-igazgatója tervezte. Minthogy pedig ezen terv oly indító készülék kíván meg, hogy szinte kínálkozik az alkalom arra, miszerint azzal egyidejűleg is kombináltan a villamos világítás is létesíthessék, kétségtelen az, hogy a város közönsége helyrehozhatatlan hibát és mulasztást követve el, ha a kombinált tervet, úgy a mint annak valósítása ajánlatba hozatik, nem vinné keresztül.

Az albizottság nyomtatásban megjelent — Kyss Géza városi főjegyző által kidolgozott — emlékirata kimerítő s teljes képét adja a kérdés technikai oldalának. Kiténik abból, hogy a tervbe vett vállalat teljesen megfelelne azon eminens közszükségleteknek, melyek kielégítése után a közönség évek óta vágyódik.

Technikai oldala e kérdésnek tényleg oda is érlelődött, hogy ahhoz többé nincs is mit szólni. Most egyedül a költségfedezet s illetőleg az ennek szempontjából lebonyolítandó kölcsönművelet az, mely figyelmünket magára vonja.

Es így szerintünk úgy áll a kérdés, hogy ha

csakugyan halaszthatatlan közszükségletek fedezéséről van szó, aminthogy úgy is van, akkor nem szabad visszaradni azon áldozatoktól sem, melyek azzal össze vannak kötve. Százhatvanezer forint nem csekély összeg ugyan, de bizonyára nem is oly nagy, hogy indokolná ama szükségletek elejtését.

A város eddig mindössze 71.000 frtnyi betáblázott adósságokkal van megterhelve, tehát oly összeggel, melynek annuitását egymaga a „Fekete Sas” épülete — kaszinó, táncsterem, szálloda — bőven fedezi. Azonkívül azt kell tekintetbe venni, hogy egy város és egy magánember között pénzügyi műveletek tekintetében nagy különbség van. A privát személy főleg a jelenet és a legközelebbi jövőt veszi figyelembe, ámde egy erkölcsi személy, egy város épít a jelennek, de épít a távoli jövőnek is; s az a város, amely jövője érdekében áldozni nem tud, eljártsa jelenét is, nem él, hanem teng.

Számításunk szerint a városra a kombinált vállalat létesítésének költségeiből legszűlyosabb esetben 6-7% évi községi pótlék hármozható. Ez is csak azonban bizonyos számú évek tartamára. Már pedig ezen teher csakugyan nem oly mérvű, hogy ennek kikerülése céljából, indokoltan el lehetne ejteni azt, a mit a város leginkább szükségül; mert azt is kell ám tekintetbe venni, hogy ha a város ilyen, kétségkívül igen nevezetes, beruházásokat tesz, a jövőben mindenesetre nagyobb atrakciót lesz képes kifejtetni, mint jelenleg. Több mint valószínű, hogy a lakosság száma idővel gyarapodni s ezáltal az adóalap is növekedni fog.

A vízvezeték különben, ha mindjárt nem is, de idővel mindenesetre ki fogja magát fizetni és pedig olyan módozat által, melynél fogva ezen tetemes egészségi és kényelmi előny fejében a város költségeinek fizetéséhez való hozzájárulásra azok is be fognak rovatni, kik községi pótdát különben nem fizetnek.

Budapesten, Londonban és egyáltalában minden városokban, a melyekben vízvezeték létezik, helyiségek (lakások, boltelhelyiségek, műhelyek stb.) utáni díj fizetetik, még pedig a lakberekkel együtt. Például Budapesten, minden ilyen helyiség után 1 frtnyi díj jár, ha pedig a vízvezeték valamelyik házába bevezetetik, ez esetben az ott lévő, minden

helyiség után 1 frt 50 kr. fizetetik, tehát 50 kr. a különbség, hogy ösztönözve legyenek a lakók a víz bevezetésére.

Nálunk az tervezetük, hogy minden lakhely után 1 frt fizetessék, még pedig tekintet nélkül arra, vajjon a háztulajdonos a vizet házába bevezeti-e vagy sem. Ez kétségkívül a legigazságosabb, leg-egyszerűbb és legegyszerűbb módja a vízvezetési költségek fedezésének s e mellett nem is valami terhelő, mert az, aki például egy öt helyiségből álló lakást bérel, 4-500 frt évi bér mellett, 5 frtot fizetend. Tekintve a kényelmet, melyet a víz elegendő mennyiségben leendő közellete a jelenlegi állapottal szemben nyújtani fog — ezen 5 frtnyi vízdió, sokkal inkább megtakarításnak, mint kiadásnak lesz tekintendő.

Ugyanilyen lesz az arány a szegényebb osztálynál, mert aki egy szobában lakik, az évente 1 frtot fog fizetni. Ide tartoznak, kiváltképen a napszámosok is, kik adót különben nem fizetnek s eselődésüket különben nem tartanak.

Ennyit a vízvezetékkel illetőleg.

II.

A villamos világítás.

A villamos utca-világításra vonatkozólag pedig csak azon tényt említhetjük fel, hogy e jelenlegi világítás minden kritikán alóli. Az ember, ha az összes meglévő 129 lámpácska teljes fényében ragyog is — azért mégis lépten-nyomon kényelmesen eltörheti a lábát, mert tényleg nem látja, hogy hová lép. Az embert az utca kellő közepén megtámadhatnák, anélkül, hogy a sötétségben akárki is segélyére lehetne.

Minden költségvetési vita alkalmával, legalább egy félóraig arról volt szó, hogy minő gyalázatosan égne a lámpák, hogy a világítási vállalkozót meg kell bírságot, hogy ezt kell tenni és amazzal kell tenni. Hát volt is néha hiba és mulasztás, de kétségbevonhatatlan tény az, hogy akár minden petroleum-lámpa alatt állana egy-egy vendör s akár annyi lámpagyújtogatót alkalmazna a vállalkozó, mint a hány lámpa van, még akkor sem lehetne megakadályozni azt, hogy a hirtelen felkerekedő szélhuzam az egész sor lámpát ki ne oltson.

TÁRZA.

Panaszdal.

(Saphir után.)

Elhagyottan a világtól
S képtelenül életre;
Búsajtolta köny orczámon,
Mely szívembe cseppen le.

Hű ültárs, szemem könye
Körül folyja képemet,
Mely egyedül zord kísérőm,
Ha a világ elfeled.

Minden kincsem, gazdagságom,
Könyeimben lelem fel,
Minden birtok, minden vagyont
Bennük imád e kebel.

És igazán csak a köny az,
A mely ismer teljesen,
A mely évek óta gyakran
Órámban megleszen.

Egyedüli vendégeim,
Kik sok hosszú éjszakát
— Nédvesítve szempilláim —
Én nálam virrasztanak át.

Mindenem köny képezi,
Mit az élet megtagad,
Bennük nézem hű barátim,
Arám, atyám s anyámat.

Ki szerencse, jobb időket
Ez életben remél még,
Óh nem érti az a könyűt,
Óh nem érthet engem még.

De a kinél minden veszte,
Csak a bú s kín maradott:
Az megérti e kiesordult
S lepergő gyöngypatakat.

Ch. R.

A kigyó.*)

(Rajz.)

— Irta: Balogh Irma. —

Ezüst csengésű kacagás, a víz esabogása, locsogása töltik be a malom alatti füzes berket. Négy fiatal leány Neptunnak áldoz, kacagva, dalolva fürdenek.

— Egy kigyó! — kiáltja az egyik s rémült arccal, egy ugrással a parthoz illesztett lépcsőn terem.

— Kigyó! — hangzik mindenfelől, s hárman esurgó fürdőruháikkal nyilsebességgel a parton teremnek, míg a negyedik sápadtan maga elé néz, nem mozdul, tekintete oda tapadt a part alá, a hol egy ezüst színű kigyó karesú nyakát nyújtogatja feléje. Mintha meg volna igézve, mintha nem értené: mi történik körülötte?

— Tali fuss! Ott úszik feléd! Tali! — kiáltja egyszerre három leány is: Menekülj!

A leány csak maga elé néz s mozdulni nem bír, a félelem elzsibbasztá tagjait.

... Velőtrázó sikoltás hasítja át a levegőt s utána pár kínos pillanat néma esőndben fut tova. A parton állók nem tudják mi történik? A víz fölloccsant, a leány alakja eltűnt, aztán felbukott s a sebes víz magával ragadta.

A túlparton a szürkés fűzfalombok, melyek bárnyfelhők gyanánt borúlnak a ragyogó víztü-

*) Figyelmeztetjük olvasóinkat ez élénk dramatikus színezetű kitűnő rajzra, melyet Balogh Irma úrhölgy lapunk számára szíves volt megírni.

körre, szétválnak s egy középtermetű férfi alakja lesz látható.

— Ah uram — kiáltja a hölgyek egyike — mentse meg! Ott úszik — s fedetlen hófehér karjával egy fehér pontra mutat.

A férfi, ki teljesen idegen, felső kabátját ledobja, a folyóba ugrik s pár lökessel a leányt eléri. A többiek pedig a parton föl s alá futkosva, az idegen mozdulatait élénk taglejtésekkel kísérik.

— Megvan! — kiáltja az egyik s utána még két csengő hang: Megvan!

A megmentő a félig öntudatlan leányt átfogja s lassan a part felé úszik. Még egy lökés s kint vannak. Terhét vigyázva a bársönyphuha gyepszőnyegre teszi, aztán egy pillantást vet önmagára, a környezetre, mely — meg kell magának vallania: elragadó, de éppen nem szalonképes toilette-ben kissé furesa képet nyújt . . . . Meghajtja magát s szó nélkül visszaugrik a folyóba, a fűzlombok ujra szétválnak s ő eltűnik . . . .

Az egész olyan volt mint egy álom, melyből a fölébredés kellemes, megnyugtató.

Tali, a mint társnői neveztek, magához tért s nagy szürke szeméit körüljárta, mintha a történetekkel nem volna tisztában. Aztán patyolat testét végig borzongja a hideg, összerázkódik, csak most jut eszébe a fürdés, a kigyó . . . .

— Iszonyu volt, — szólalt meg — a kigyót lábam körül éreztem tekerőzni, lehet csak képzelődés volt, de éreztem sima jéghideg testét. Ki volt az, ki a partra hozott?

— Egy férfi, egy idegen, — mondja egy szöke sylphid.

Tali e szóra elpirul, végig néz magán. A többi tekintetét követi s mindnyájan elragadóan elpirulnak.

Csak most jut eszükbe, hogy fürdőruhát viselnek. A veszély tudata elfeledtette velők még a szerelem érzetét is.

A petroleum-világítás, miként az már rég tisztába van hozva, utca-világításra nem alkalmas. Ez meghaladott álláspontra, kutyából nem lesz szalona s ép azért hozták be mindenütt — a gázvilágítást. Maga Eperjes is már évek előtt alkudozó-sokban állott egy légszusz-világítási vállalkozóval s hogy ma gázvilágításunk nincsen, ennek az 1873-iki hitelválság az oka, mely az illető külföldi vállalkozót elijesztette.

Minthogy igen kedvező az alkalom a villamos világítás behozatalára, mint feljebb megjegyeztük, megbocsáthatatlan hiba volna, azt a vízvezetékkel együtt nem létesíteni. Annál is inkább, mivel a villamos ivilámpákkal való világítás, melylyel szemben a petroleum-világítás semmi, emennél még olcsóbb. A petroleum-világításért jelenleg óránként és lángonként 1,33 krajczár fizetnek, a mi évenként átlagos számításnál 2500—3000 frtot tesz. A villamos ivilámpákkal való világítás pedig évente számításunk szerint legteljebbet 2000—2500 frtba kerülne. E mellett tekintetbe veendő az is, hogy a jelenlegi petroleum-lángok mindegyike 3 normal gyertyafény erejű, 129 lámpáé tehát egyenlő 387 normal gyertya fényerejével.

Ezen szerény fényező világítja meg városunk utcáit és tereit. Ezzel szemben egy-egy ivilámpa fényereje = 600 normal gyertya fényével. A tervezett 28 ivilámpa (annyi volna a városban elhelyezve) tehát 26.800 normal gyertya fényerejével árasztaná el a várost.

Ehhez bővebb kommentár — úgy hisszük — nem kell!

Ezek után, mi is csak azt mondhatjuk, a mivel a tervezés ügyében eljáró választmány előadója Kysse Géza, emlékiratát nezz!

Ténydolog, hogy a vízvezeték és a mostaninál jobban megfelelő utca-világítás városunknak emiatt közszükségletét képezi; de ténydolog az is, hogy az a nemzedék, mely e kettős művet megadhatja s ennek érdekében áldozni is tud, századokra kiható érdemet szerez magának és megörökíti emlékét városunk évlapjaiban.

Nyelvünk és fajunk.

Irta: Osváth Kálmán.

III.

De nézzük a magyar prózát. Kit nem hat meg Kölcsey, Eötvös műveinek stb. beszéd- s írásbeli ereje, eszmegazdagsága, alaki szépsége? — Jósika és Kemény történeti, Jókai társadalmi irányu regényeire pedig nem méltán büszkék lehetünk-e, melyek jobbára lefordítva, a külföld bálmutatóit is felköltötték? Sokan mégis azt mondják, hogy a magyar irodalomban nincs jeles olvasmány? Nem jó igaztalanul itélni magunkról, kivált oly dolgokban, miket nem ismerünk, vagy méltatni nincs lelki érzékünk. Nem akarok önelbizakodásra adni alkalmat, ezzel ártani irodalmunknak, nem érdem felett tömjenezni önmagunknak, de azt bátran kimondom, hogy vannak írónk, kiknek műveit gyönyörrel és haszonnal olvashatni, sőt azok egy részét az emberi szellem nemesbél nemesb nyilvánulatainak tarthatni.

— Nekem csak a lábamat látta, — mondja egy barna pajzán leány, — én a lepedőt vettem magamra.

— Igen, de a lepedő felhajlott, — igyekeznek a harmadik, önmagát vizsgálatva, érvelni, mert rajta egy úszó toailette-nél egyéb nem volt.

Aztán mindnyájan egymásra néznek s kacagani kezdenek.

A fiatalságnak nevetni kell. Kacagás, az ifjuság rövid költészetének egyik virágja.

— Pompás jux! — kiáltja Rózi. — De ki is lehet az az önfeláldozó lovag? Ugy termett itt, mint egy mesebeli királyfi.

— Igazán csinos volt, szép szöke bajusza és nagy fekete szemek vannak, csak hogy sok gyűrűt és vastag óraláncot visel — az nem sikk, biztosan marhakereskedő.

— Vagy frankfurti virslis, — jegyezte meg Tini, ezüst kacagással. — Gratulálók hozzá Tali!

— Mi az ördög lelt? — e kérdéssel rázta le magát Lening Gusztáv festő a vizet s kabátját magára vette, — oly izgatott vagyok, akár egy backfisch, mikor először kezet csókolnak neki. Furesz jelenet volt mondhatom. Az a leány tökéletes szépség. Milyen idomok, milyen haj!

A festő pár perczig gondolkozva maga elé nézett, arczán heves küzdelem verődött vissza. Küzdött magával, szeretne visszatérni. Aztán egy ideges mozdulattal tett s fölkiáltott:

— Még egyszer látnom kell őt! Megragadt, megbüvölt, így még soh'sem éreztem magam. Minden idegem reszket, akár egy iskolás fiúé, kinek először dobban meg a szíve!

Még egy gondolat, megfordult s lábujjhegyen a bokrokhoz ment. Fejét óvatosan bele mélyeszté a fűzlombok közé s tekintetét sováron legelteté a négy kacagó leányon, kik gyorsan öltözöttek. Néhány percz múlva visszatért. Arca sápadt, szemek lázasan égtek. Festő eszközeit sebesen egy kaszabba dobta, míg fogai között alig érthetőleg mormogá:

A külföldieskedés soha sem volt erény, — ma kivált magyarnál nemzet elleni bűn; máskor sem hozott ez reánk áldást, — a mostani időkben pedig sirunknak egyik főmegásója lehet. — Ha nincs magasabb röptű irodalmunk, salonias nyelvünk, teremtenünk kell, pártolván és lelkesítvén az írókat, ápolván és gyarapítván az irodalmat, ha pedig van, becsüljük meg, tanuljuk ismerni, szeretessük meg a mieinkkel s tegyük elterjedté a magyar föld minden zugában, legszélső határáig.

Nyelv és irodalom pártolása és terjesztése, legyen azért jelszava e hon határain belül kicsinynek és nagyoknak, minden jó honfi és honleánynak. Mért is kérlek benneteket hölgyek! Virágbinbói a nemzet élettájaknak! Vegyétek szívetekre a haza sorsát. Az idők komolyan intenek, hogy ti is tegyétek meg iránta kötelességeket, tegyétek magatokéva meg a szülőltje Bánó József magyarosítási nagy és magasatos eszméjét, mely az országban termő talajra talált; vegyétek figyelembe, hogy a panslavizmus a legtisztább magyar megyékben is felütötte már fejét, mit még csirájában kell elfojtanunk s mint a virágos kertből a gyomot kiirtanunk, — tibennetek tulnyomó elem a szív és érzés, mi nálatok egyszersmind a honszeretnek is éltető forrása, a XVIII. században tik fordultatok először azon írókhoz, kik hanyatló nemzetiségünket dajkálni kezdték, úgy szólván ti menttetétek meg a magyar nyelvet, a férfiak, idegen nyelven képezvén magukat, kormányozták az országot. Most midőn bennünket minden oldalról fenyeget a veszély, kétszeres kötelességünk nyelvünket az ország minden zugában terjeszteni, szóval:

„Szóljunk, tegyünk — kinek mint
Adák az Istenek,
Oltári a hazának
Hadd füstölögjenek!”

Sokszor el volt már mondva, de ismétlése mégis mindig helyén van, hogy nyelvünkben élünk, vagy azzal halunk meg, ezt pedig irodalmunk tartja fenn. Épen azért tiszteletünket érdemlik meg azok, kik, míg máshol vagyont gyűjtnek, kincseket halmoznak össze, addig él a lélek, a tudomány kincseit keresik. Az ily férfiak a nemzetnek büszkeségei; ők az éj örök virasztói, tettel kiáltják az ébrenlevőket munkára, serkentik az alvókat, ők világítanak mások előtt eszközök és munkáikkal. — Ok lángoszlopok a haza határain, mint Izrael volt a pusztában: feljök, utánna tart a jámbor sokaság. Ok megmondják az idők változásait és tanítását, tolmácsolják a közakarokat, hangot adnak örömeink, bánatnak, megmutatják a jót, példát adnak, lelkesítenek a szépre, jóra, nemesre, ők az erénynek tanítói, a nemzeti reményeknek fenntartói. — Néhány ily lángész többet tesz éltevel és munkásságával a hon dicsőségére, mint száz és ezer meg ezer más, kik születnek, élnek és meghalnak a nélkül, hogy bármi nemes nyomát hagynák életüknek, anélkül, hogy valami szépet és jót tennének, hogy a hazát és nemzetet bármiképp szolgálták volna.

Tisztelet és becsület az íróknak, minden jó honfi és honleánynak, teljes rokonszenvű pártolás a magyarosodás jövőnkre nézve nagy horderejű eszméjének és az irodalomnak.

— Meg vagyok babonázva, határozottan meg! Azt a leányt még egyszer látnom kell! Holnap megtudom a nevét s meglátogatom.

* * *
— Tali hagyj föl azokkal a szeszélyekkel, melyekről máris az egész város beszél. Eddig őt kért utasítottál vissza. Az egyik tulságos kövér volt, a másik sokat evett, a harmadik rosszul tánczolt, szóval mindeniket nevenségesen kifogásoltad. Mady tegnap megkért, mit szóljak neki?

Gelsey tanácsosné dorgáló szavaira vidám kacagás felett.

— Tali ne nevsz! Te a kacagással szerencsédet fogod eljátszani s végre is vénleány fogsz maradni.

— Édes anyácskám, a mamák legkedvesebike, ne haragudj! De olyan öreg emberhez, mint Mady, nincs kedvem férjhez menni. Igaz ő gazdag, de mit ér, ha fejezől a holdat látom világítani, aztán burnótot szí, az az utálatos szag mindig migráint okoz nekem, meg az esőt is megérzi. Brr! egy barométer! . . . Nem gondolod mamám, hogy más férjet is megérdemelnék? (s e szavakkal egy kémlő tekintetet vetett a szemben függő tükröbe.) Mit gondolsz mamám, — folytatá minden átmenet nélkül, — az az ur, ki tegnap a vizből kimentett, meg fog ma látogatni?

— Nos és ha meglátogat?

— Semmi, csak úgy gondoltam rá, azaz uegís szeretném, ha eljönne. Egy hős, ki egy életet mentett meg! En még sohasem láttam hősoket.

Csinos főkötös szobaleány zavarta meg e párbeszédet s Gelseynének egy névjegyét nyújtott át, melyen csak e név volt olvasható: Lening.

— Lening? ki lehet az? — kérde Gelseyné mintegy önmagától.

— Bejöhet mamám?

— Igen Louise, mondja meg, szivesen látom. Az idegen belépett.

— Méltóságos asszonyom, Lening Gusztáv festő vagyok, ki tegnap szerencsés voltam kedves leányát a folyóból kimenteni.

Kis-Szebeni állapotok.

E lapok hasábjain már többször lehetett olvasni, egyet-mást, a kis-szebeni állapotokról, melyek részint jó, részint pedig rossz színben tüntették közügyeinket. Megenged nekem is a tekintetes szerkesztő ur, hogy ezekről egy pár sort írjak, előre kijelentvén, hogy csak is a hü valót szándékszem becses lapja részére közölni.

A serföző társulat dolgaival legkevésbé sem foglalatokodom, figyelmemet inkább oly közügyek felé fordítom, melyek nemesak a kis-szebeni, de valamennyi t. olvasóra nézve érdekesek lehetnek.

Főtényezők minden városban: a rendfőntartása s az emberi vagyon biztos volta illetőleg megoltalmazása. E két tényező ellen nagyjában véve nem lehet itt panaszunk.

A hiány s a közönynek, mely a legutóbbi tüzeseteknél tapasztaltunk, szintén feléje vétetett. Túzoltó együletünk ugyanis újból alakult s annak vezetése oly egyénekre van bízva, kik-képesek lesznek, a tűzoltás és tűzrendészet kívánalmának teljesen megfelelni. Tüzoltás együletünknek jelenleg a főparancsnoka: Krausz István helybeli tanító s alparancsnoka: Skvarla Isván városunknak legderekabb iparosa, asztalos mester, a ki mint igen népszerű s felvilágosodott ember nagyon kezebe fog járhatni a főparancsnoknak, sőt ha együletünk egyszer a virulás stadiumba lép; ezen körülmény beálltanak leginkább ő lesz a teremtoje.

Ipariskolánk is létre jött, mely szintén mindenkire egyaránt megörvendeztető esemény, helybeli iparosaink mebarátkoztak ugyanis azzal, hogy tanulóikat hetenkint háromszor iskolába küldjék.

A tanítás Szeptember 15-től rendszeren folyik, a tanulók elég rendszeren járnak az iskolába, szóval szép előmenetelre jogos a reményünk.

A magyarosodás terén sincs mi kívánni való. Ebben a tekintetben a helybeli községi iskolánk becsülettel oldja meg földadatát, mert nincs példa rá megyénkben, hogy az elemi iskolás gyermekek a magyar nyelv birtokának oly fokán állnának, mint a mieink. A 3-dik osztálytól fölfele mind magyarul beszél, a tanítás ezen osztályokban csak is magyar s az iskolában legnagyobb gond fordítatik a magyar nyelv kultuszára.

De van valami, a mivel nem lehet dicsékednünk sőt mi több pirulnunk kell s ez a „Kisded-óvó“ jelenlegi állapota.

Nem terhelhet itt bennünket ama vád, hogy talán fukarok avagy közönyösök volnánk, mert hiszen városunk jövedelméhez képest sokkal többet, vagy legalább annyit áldoz a tanügyre mint Kassa városa. de nem terhelhet bennünket a közöny vádja sem, mert néhány önfeláldozó műkedvelő szorgalmának köszönhetjük azt, hogy jelenleg majdnem 1000 frtnyi alaptökénk gyűlt össze e célra.

De ez nem elég. Az óvoda jelenlegi állapotában, jelenlegi anyagi ereje mellett nem felelhet meg magasatos céljának. Itt tenni kell valamit. Nagyon kívánatos volna, ha a „Sárosmezei magyarosító egyület“-nek éber figyelmé felénk is fordulna, továbbá, ha a sárosmezei tanfelügyelői hivatal magáévá tenné ez ügyet s közbenjárásával kiezköznél részünkre is némi állami segítyt, mert a kérdésben forgó intézet szükségessége ta-

— Uram fogadja nemes önfeláldozásáért lelkem minden halás köszönetét. Igen örvendek, hogy meglátogatt. Foglaljon helyet.

— Ne nekem köszönje asszonyom azt, a mi köszönetre nem szorul, mert a köszönetet magában hordja, hanem művészetemnek, mely éppen arra a pontra vitt, hol a hölgyek fűrdtek. Egy csoport fűzfára lévén szükségem, odamentem tehát, hogy egynehányat lefessek. Abban a pillanatban érkeztem oda, mikor a kisasszony elszakította magát. Különbben hogy érzi magát kisasszony? — s Tali felé fordult.

— Köszönöm, kitünően. Pompás jux volt; igaz, lehetett volna belőle komoly baj is, mert az a bolond kigyó annyira megijesztett, hogy lélek-jelenlétemet elvesztettem. En is köszönöm fáradságát.

— Kisasszonyom kérem, akarja köszönetét tettel is kifejezni?

Tali szürke szeméit kíváncsian kérdőleg függesztette a festő arczára.

— Akarom — ha lehet.

— Kegyed arca görög arezélével egy festő esetje alá méltó tárgy. Kérem engedje meg, hogy lefessek s arczképét a jövő tavaszi műtárlaton kiállíthassam.

Tali elpirult. De hogyan?!

— Mamám megengeded?

— Meg.

A tanácsosné arca ragyogott; anyai hiúsága tápot nyert.

Mikor Lening a Gelsey villa vasrácsozatu kapuján kilépett, szemében a diadal érzetének egy sugara égett.

* * *

— Ah Lening, maga ma semmit sem tud! Azt a vonást már harmadszor törli le.

— Igaz; de ki tehet róia, hogy az ajkak legszébbike minden pillanatban mást fejez ki? Egyszer mosolyog, egyszer duzzog, egyszer pedig szorosán egymásra záródik.

— En nem!

A festő palitáját, esetjét eldobja s egy lépéssel

lán sehol sem bizonyult be annyira nélkülözhet-
lennek mint minálunk.

Adja az ég, hogy minél hamarabb teljese-
dék be kívánságunk.

Különfélek.

Hymen. Lucsivnai Szakmár Donát fia,
Dezső, eljegyezte esztereki és tarkeői Desseffy Ig-
nátz-László leányát Margitot, Abrahámfalván, ok-
tóber hó 25-én.

Kinevezés. Főispán ur ő méltósága, Wink-
ler Adám közigazgatási gyakornokot megyei központi
írnokká nevezte ki.

Közgyűlés. F hó 24-én azaz kedden d. u. 4
órákor a városi tanácssteremben közgyűlés lesz. A
tanácskozmány egyedüli és kizárólagos tárgya le-
end a vízvezeték és villanyos világítás behozat-
alára szükséges 160,000 forintnyi költségek fölvételének
elhatározása és a törlesztés módjainak megál-
lapítása.

Tisza jubileuma. Az eperjesi választóke-
rület szabadalvú pártjának végrehajtott bizottsága
mult szerdán Kovácsy János ügyvéd lakásán a vég-
ből jött össze, hogy megállapítsa ama módokat,
melyek mellett a kerület szabadalvú pártja magát
az ünnepélyen küldöttségileg képviselhesse. A párt
elnöke Haitsh Lajos rövid megnyitó beszédében
elmondja a gyűlés célját, mire városunk képvisel-
ője, dr. Schmidt Gyula kitűnő alkalmi beszédben
kifejté, hogy eltekintve minden politikai meggyőző-
déstől, már az alkotmányos illem és tapintat is azt
hozza magával, hogy az ország miniszterelnökének
jubileumán küldöttségileg részt vegyünk. A közhe-
lyesléssel fogadott beszéd után, s miután a tárgy-
hoz még Kubinyi Albert, Kubinyi Aurél és Dobay
Sándor kimerítően hozzászóltak, Kubinyi Albert
vezetése alatt, Kubinyi Aurél, Kalmár Tivadar, Ko-
vácsy János, Horváth Ödön és Révai Herman let-
tek Budapestre kiküldve s határozatba ment, hogy a
pártiak, jelen nem volt tekintélyes, önálló és
független tagjai is a párt elnöke által felszólítan-
dók, hogy a küldöttséghez csatlakozzanak, illetve
az ezen ünnepélyen az eperjesi választókerület nagy
intelligenciájához mért tekintélyesebb számmal
részt vegyenek. Az emlékfeliratot, melyet a bizott-
ság a miniszterelnöknek átadandja, Kyss Géza vá-
rosi főjegyző fogalmazta.

Eperjesi korcsolyázó-egylet folyó 1885.
évi november hó 28-án d. u. 3 órákor az eperjesi
takarékpénztár üléstermében évi közgyűlést tart.
A tanácskozás tárgyai: 1. Elnöki jelentés az egy-
let eddigi működéséről s az egyleti csarnok építé-
séről. 2. Az egyleti számadások és a pénztár meg-
vizsgálására felkért bizottság jelentése. 3. Az egylet
jövő évi költségvetése. 4. Egyes tagok részéről fel-
hozandó indítványok tárgyalása. 5. Az elnök,
választmányi tagok és pénztárnok megválasztása.

**Az eperjesi ev. leányegylet hangver-
senye.** Vettük a következő sorokat: Tekintetes
szerkesztő ur! Az eperjesi ág. hitv. ev. leányegylet,
mely már több esztendő óta mint jótékony
egylet oly eredményesen működik, elhatározta,
miszerint 1886. évi január hó 2-án táncmulatsággal
összekötött jótékonycélu hangversenyt
rendez. Minthogy az egyletnek sikerült a gyönyörű

éneke által kitűnő Wittenberger B. O. urhölgyet
megnyerni és Kassa város eme ünnepelt énekes-
nője közreműködését kilitásba helyezni szíves volt,
— a tervezett hangverseny nem mindennapi mű-
élvezetet fog nyújtani Eperjes város és környéke
műértő közönségének. Fokozza az érdekeltséget
még azon körülmény is, hogy Pöschl ur, kassai
jeles hegedűművész is közre fog működni Legyen
szíves tehát — addig is, míg a részletes program-
mot tek. szerkesztő urnak megküldeni szerencsém
lesz, — ezen nagyérdemű hangversenyre becses
lapja olvasóközönségének figyelmét felhívni. Kelt
Eperjesen, 1885. november 17. Kiváló tisztelettel
az eperjesi ev. leányegylet elnöke: Vandrak Vilma.

A kis-szebeni virilisták. A városi köz-
gyűlés e hó 7-én következőleg állapította meg a
legtöbb adót fizetők névjegyzékét: 1. Wittenberger
Emil adója: 407 frt 48 kr. 2. Imrich Ferenc 341
frt 86 kr. 3. Grynaeusz Imre 327 frt 32 kr. 4.
Gergelyi N. 302 frt 28 kr. 5. Ribossy József 206
frt 34 kr. 6. Spiegel V. 173 frt 75 kr. 7. Imrich
Győző 169 frt 4 kr. 8. Szepessy Dániel 150 frt
48 kr. 9. Pilişy Antal 140 frt 22 kr. 10. Mar-
schalko Samu 138 frt 13 kr. 11. Gallé Alajos 123
frt 88 kr. 12. Klein Herman 123 frt 48 kr. 13.
Friedman Bernát 119 frt 67 kr. 14. Blaskovics
Béla 117 frt 10 kr. 15. Wittenberger Samu 112
frt 46 kr. 16. Thoma Nándor 109 frt 24 kr. 17.
Tomesák F. 107 frt 62 kr. 18. Dr. Rosenfeld Samu
104 frt 50 kr. 19. Sonnenfeld Vilmos 98 frt 27
kr. 20. Czapkay Imre 93 frt 75 kr. 21. Rosenthal
Mór 91 frt 51 kr. 22. Friedman Samu 88 frt 55
kr. 23. Szanik Frigyes 80 frt 46 kr. 24. Ringer
János 79 frt 68 kr. — Pótagok: 1. Frohman Ká-
roly 70 frt 73 kr. 2. Boehus Sándor 67 frt 50 kr.
3. Gallé Péter 66 frt 58 kr. 4. Timschmid S. 58
frt 67 kr. 5. Szanik Szilárd 55 frt 67 kr. és Ro-
senberg Manó 53 frt 86 kr.

Pálinka-földéből — iskola. M.-Jakab-
falva község tanköteles gyermekei eddig iskolaépü-
let hiányában a szabályszerű rendes oktatást nél-
külözni voltak kénytelenek. K.-Szeben város
közgyűlése látván azt, hogy M.-Jakabfalva — anyagi
silány helyzeténél fogva képtelen egy iskolát fel-
építeni, odaajándékozta az ott helyben levő és a
város tulajdonát képező, eddig pálinkafőzésre hasz-
nált épületet s M.-Jakabfalvának alkalom adatik,
hogy ott a törvény kellékeinek megfelelő iskolát
állíthasson s ez által tanköteles gyermekeit az ok-
tatás áldásában részesítse.

A sárosmegyei jétékony nőegylet. E
hó 15-én, nagyszámu közönség jelenlétében tar-
totta meg a helybeli városi nagy tereben évi köz-
gyűlést. Az egylet alelnöke, Kubinyi-Csupka Zsófia
urnó szép beszéddel nyitotta meg a közgyűlést,
kiemelvén ama vesztséget, mely egyletünket
eddigi elnöknőjének Berzevicy-Szinyey Amáliának
állásáról való lemondásával érte. A közgyűlés az
által is kívánja érdemeinek teljes elismerését nyil-
vánítani, hogy őt határozatilag arra kéri fel, mi-
ként tisztségét az 1886. évi június hóban meg-
tartandó tisztújító közgyűlésig viselni szíveskedjék.
Ezután következett Kubinyi Aurél — az egylet tit-
kárnak — jelentése az egylet évi működéséről. E
jelentésből kiderül, hogy az egylet árok-utcai
árvaházában jelenlegi 61 árva nyér ápolást és el-
látást. Az egylet alapítókéje 15,794 frt. Az évi ki-

adás 1313 frt, úgy hogy egy-egy árvának évi el-
tartása mindössze 65—70 frtba kerül. Erre a leköszo-
nések folyton üresedésbe jött központi helyek
töltettek be. Megválasztottak: Palugyay Gusztávné,
Winkler Andrásné, Grynaeusz Gézáné, Sztankay
Lászlóné, Beör Kalmánné, Csatóry Zsigmondné,
Horváth Ödön és Petrik Istvánné. Igen megható
látványt nyújtott, midőn a közgyűlés végeztével a
kisdéd árvák elővezettek s önmagokat bemutat-
ták. Fogadja a humanisztikus elvek magaslátán álló
egylet e lapok hasábjain is, ama megerdemelt el-
ismerést és köszönetnyilvánulást, melylyel neki min-
den emberbarát tartozik.

Tűzrendészetünk. Nincs az a nap, hogy
legalább egy-egy tüzesetet ne kelljen regisztrálnunk
az őszi időszakban. Tűzrendészetünk igen gyenge
lábón áll. Községeinkben nincs sem tűzoltóság,
sem feeskendő, sem kötelező, általánosan rendsze-
resített éjjeli őrszolgálat. Itt fűdvés intézkedése-
ket a műveltség igen alacsony fokán álló szegény
népüktől nem lehet várunk. Itt tenni kell vala-
mit. Erről azonban a jövő számban.

Megszökött körjegyző. A hanusfalvi kör-
jegyző e napokban nyomtalanul tűnt el, miután a
a betegápolási, közmunkaváltási és az esedékes
adóra felvezetett összegeket felvette. A sikkasztás bűn-
ténye eddig még nincs megállapítva, de a közigaz-
gatási vizsgálat és nyomozás már is folyamatban
lett téve.

Községek beosztása. A pénzügyminisz-
teriumnak rendelete folytán 1886. évi január hó
1-től kezdve Rencsissó és Uszpeklén községek az
eperjesi adóhivatali kerületből a kis-szebeni adó-
hivatali kerületbe, — Körösfő szintén oda, és végre
Kohány, Orsócs és Töltészek a bártfai kerületből
a giráltyi adóhivatali kerületbe osztatnak be.

Szerencses véletlen. Adám János Kis-
zeben és Péchujfalu közötti utvonalon eskis sze-
renesés véletlen által menekült meg a legborzasz-
tós haláltól. Teljesen ittas állapotban indult Péch-
ujfalu felé, de utközben elvesztette eszméletét s
öntudatlan állapotban lerogyott a sínekre. A csen-
dőrök 1/2 órákor a síneken keresztül fekvő találtak,
felszedték s a legközelebbi pálya őrházba vitték.
Másnap persze felébredt s tudomása sem volt
arról, hogy élete csak hajszálon csüngött.

Öngyilkos. P. G. földbirtokos kertesze pé-
nteken délután Eperjesen föbe lőtte magát. Tetté-
nek indoka ismeretlen.

A nagysárosi múmalom építése utá-
nozhatlan gyorsasággal halad előre. Eddig a falak
készek s fedél alá vannak hozva. A munkások ugy-
szólván éjjel-nappal dolgoznak, s a múmalom, ha
igy halad az építkezés, jövő évi április havában
megkezdheti működését. Hogy a bizalom mily
nagy a múmalom rendithetlen lelkű igazgatója
Bielek László iránt, mutatja azon körülmény is,
hogy a részvények közül egym adatott el s mai
napig sem kaphatni darabját 500 frton alól.

Nagy tűz. Gróf András Dénes tulajdonát
képező Somoson levő, kőből épült és eszeréppel be-
fedett csűr ismeretlen módon gyuladt ki s a bér-
lőnek kárára, a csűrben berakva volt 600 kereszt
gabona, 700 kereszt árpa, 208 boglya széna, 146
boglya búkköny és 3191 kereszt utáni polyva, ezen
kívül a csűr mellett álló s két kazalban levő 600
kereszt buza és 1128 kereszt utáni zab szalma

a leány előtt terem. Vonásai rendkívüli izga-
tottságot árulnak el, szeméi lázasan fénylenek,
arczán a szenvedély, küzdelem és a dacz hármass ki-
nyomata olvasható . . .

— Tali, én ma nem bírok dolgozni; nem,
mert szenvedélyem, mely ellen kimondhatatlan erő-
megfeszítéssel küzdöttem, a tetőpontot érte el. Én
kegyedet határtalanul szeretem.

— Kérem Lening ur, annak a vonásnak ma
készen kell lennie! Szeretném látni a három száj
közül melyiket fogja választani? — mondá a leány,
a festő szavait teljesen figyelmen kívül hagyván.

— Tali, kérem hallgasson rám —

— Mi jut eszébe Lening ur, hogy nevemen
szólít?

— Pardon, én kegyedet szeretem.

— Mit mond? Szeret? Oh ön is olyan, hát
mint a többi? . . . De kár! Végre is Mádty fogom
választani, ő sohasem mondta hogy szeret, s ösz-
tönszerűleg érzem, hogy ő igazán szeret.

— Esküszöm szeretem. Nem akartam sze-
retni . . . Kétszer kint voltam a pályaudvarnál,
hogy elutazzam a nélkül, hogy szerelmemet meg-
vallanám, de erőm szenvedélyem hullámain hajtó-
rést szenvedtem s én visszatértem. Tali legyen fele-
ségem! Elviszem innen messze, Olaszország azur
ege alá, még messzebb, hogy szerelmünket hábo-
ritatlanul élvezhessük. Akarja?

A leány elkécszta magát — önkénytelenül.
Lening megfordult s az egyik ablakfülkébe ment.
Arca sápadt volt, homlokára hideg veríték gyűlt.

A leány nevetett, s mikor nevetésének utolsó
visszhangja is elhangzott, nagy szeméi könyekkel
teltek meg, felugrott s Leninghez ment.

— Kedves Lening, haragszik? Ne haragud-
jék, hisz én csak tréfáltam. Tudja, mikor én a leg-
komolyabban gondolkozom, akkor is nevetni szok-
tam. Ez már rossz természetem. Ki tudja meddig
nevetetek? Nagyon szeretek nevetni. Ne haragud-
jék édes, kedves Lening ur. Ugy-e nem haragszik?
Válaszoljon hát! Mindjárt újra nevetni fogok!

— Tali szeret?

— Azt nem mondtam.
— Akar feleségem lenni?
— Akarok!
— És követni fog, ha még Ausztráliába is
megyek?
— Fogom.

Tali toilett-asztala * előtt ül. A szobaleány
arany szöke haját nagy gonddal fésűli, hisz ma
van esküvőjének napja. Egy óra mulva templomba
kell mennie, örök hűséget esküdni annak, kit ő
ugy szetet, ki életét egykor megmentette. Össze-
rágkodik, a kigyó jut eszébe . . . E pillanatban az
az arc, azok a szemek, melyek csak ragyogni,
nevetni tudtak, elsötétednek, mintha lelkére egy
borongó felhő szállt volna.

— Tali gyermekem, egy sürgönyt hozok —
e szavakkal nyitott be a tanácsosné leánya szo-
bájába.

— Tedd az íróasztalra, édes mamám, ha fel-
öltözködöm, elfogom olvasni. Biztosan valaki gratulál.
— Most a fátolt Louise — nem így, de
ugy, hogy egy része a koszu alá jusson. Ugy.
Most jól áll — beszélt Tali, míg a tükörbe nézett.

— Még a keztűt Louise, azaz előbb adja
ide a sürgönyt s a leveleket; mielőtt a templomba
megyek, el kell a sok gratulációt olvasnom. Csak
ugy lehet foganatja a jó kívánatoknak.

A szobaleány enged urnője parancsának, s
átnyújtja a táviratot, ki azt fölszakítja s elolvassa,
elolvassa másodsor is s egy szívzaggató kiáltás-
sal ajultan esik össze. Ajúlása azonban rövid volt,
oly rövid, hogy a szobaleánynak ideje nem volt,
hogy meglepetéséből magához térjen s a tanácsosné
után fusson. Ruganyos természet, lelki ereje,
gyenge idegzetén uralkodik. Főlkell, hideg hom-
lokát elsimitja s tompa hangon mondja:

— Louise, kérem hívja át Lening urat, de
ne szóljon neki és senkinek semmit.

A szobaleány kimegy s ő a táviratot még
egyszer kezébe veszi, mintha megakarna győződni
nem álmodott-e, s félhalkan olvassa:

„Lening Gusztáv, a festőnek neje van.
Egy ismeretlen jóakarója.”

— Lehetetlen! — suttozja a szerencsétlen
leány, — Gusztáv nem csalhatott meg
— Parancsol valamit, édes?
— Gusztáv itt egy távirat, olvassa s ezafolja
meg irtóztató tartalmát.

Lening olyan fehér lett, mint a fal, kezében
a távirat reszketett s dadogva pár érthetetlen szót
mormogott.

— Igaz, Gusztáv? — kérdé a leány feszül-
ten, tompán.

— Igaz. Bocsásson meg! A szenvedély dé-
mona uralkodott felettem.

Tali pár perczig dermedten állott, csakis az
ajtó becsapódása térítette magához, melyen át Le-
ning távozott.

— A kigyó — suttozja s homlokát másod-
szor elsimitja, aztán menyasszonyi ruháját, mely
keserű irónia gyanánt fedi tagjait, ledobja, lerán-
gatja magáról, átöltözködik, a sürgönyt anyjának
küldi be, ő maga pedig egy kocsiba veti magát s
Mádty lakására hajtat.

— Mádty, jó barátom ön nekem? Szeret még?

— Igen, Tali nagysád; mikor kezemet vissza-
utasította, megígérttem, hogy azért jó barátja ma-
radok.

— Köszönöm, Mádty, kedves Mádty felesége
akarok lenni; az elutasított kezet nyujtsa még egy-
szer — az egész életre. Hü felesége leszek.

— Lening?

— Elutazott. Nem fog többé visszatérni.

— Fogadja őszinte részvételemet s jobbomat
az egész életre. Hü barátja leszek . . .

* * *

— Anyácskám, kedves anyám, nem fogok
többé szeszélyeskedni, kacagni, tíz nap mulva
Mádty felesége leszek.

— Szegény gyermekem!

égett el. Összes biztosított kár 9844 frt. A tűz-tüvaterjedésének megakadályozását első sorban Huszovszky György ottani tanítónak, továbbá Eiszelt Antal alsó-tornai járás segéd-szolgabírójának és a esendő járőrnek köszönhetni, kik a népet buzdították, sőt kényszerítették s oly sikerrel működtek, hogy a tüztől csak négy lépésnyi-távolságban álló három nagy kazal teljesen meg lett mentve, mi, ha nem történik és a kazalok lángba borulnak, akkor az udvar összes épületei, sőt a községnek alsó része is a lángok martaléka lett volna. A tűz oka ki nem puhatolható. Nappal déli 12 óra körül a csűr bensejében ütött ki. Valószínűleg a bejáró eselések valamelyikének pipájából gyújtott meg a kőből álló épület.

Betörő elzárások. Duplin községben e napokban az ottani koresmáros lakásába ismeretlen tettesek törtek be, s pénzt és aranyeműket loptak el; alig terjedt el a lopás híre, midőn másnap újból hasonló lopás történt; ezúttal a tisineezi koresmárosnál, kinek ládáját feltörték s onnét arany órákat, fülbevalókat, ruhaneműket és készpénzt loptak el. A gyanu három ismeretlen köborezigány ellen irányul, kik állítólag a megelőző nap délutánján mindkét községben csavarogtak.

A mi nálunk is el kelne. Brüsszel városa elhatározta, hogy ezentúl minden leányiskolában kötelezővé teszi a főzés tanítását. Lesz elméleti és gyakorlati tanfolyam s főleg a bevásárlást, az élelmi szerek értékének megítélését, a husnemek ismeretét, a háztartás vezetését sat. fogják tanítani. Ugyane tanfolyam a felsőbb leányiskolában szintén kötelezővé teszik s ott a finomabb ételekre is fognak utmutatást adni.

Kisorsolt völegény. Lyonból írják a következő mulatságos történetet: „Manthieu itteni pénzváltó már hónapok óta hirdette a lapokban, hogy egy nagyszerű sorsjátékot rendez, a melynek a főnyereménye évenként hatezer frankot jövedelmez.

Természetesen a sorsjegyeket elkapták, mivel Franciaországban a sorsjáték ritka dolog és Mathieu kitűnő üzleteket csinált. A huzás múlt hó 27-kén volt, s a főnyereményt a város egyik legszebb leánya, Malol Leonie nyerte meg. Ekkor sült ki, hogy a kidiezért főnyeremény nem más, mint — Mathieunek az unokaöccse, egy, Stephen Bordonne nevű csinos fiatal ember, a ki évi hatezer frank jövedelemmel volt alkalmazva a nagybátyja üzletében. — Stephennek természetesen nem volt ellenére, mikor megtudta, hogy egy szépleány nyerte meg őt, de annál több volt a kifogása ellene a nyertes hölgynek. Malol Leonie, ki virágsinálással bőségesen megkeresi kenyerét, kijelentette, hogy neki olyan férfi nem kell, a ki kisorsoltja magát és le is mondott a főnyereményhez való jogáról egy csunya vén házmesterné javára. — Ez ellen persze már a hoppon maradt főnyereménynek volt kifogása.

Hogy aludjunk a kupében? Az orvosok többnyire azt tanácsolják, hogy a kupében alvaskor fejünket a lokomotive irányában helyezjük el. Az ilyen helyzetben a vér a vonat mozgása folytán a fejbőlkiüzetik s könnyű nyugodt almot biztosíthatunk magunknak. Ha azonban mint rendszeren tenni szokták, lábainkat helyezjük el a lokomotiv felé úgy a vér az alsó tagokból a fejbe tódul, az álmot eltűnik szempillánkról és heves fejfájás lesz a következménye. Outten orvos saját és mások sok évi tapasztalata alapján állapítja meg ez elvet. Összeültetés esetén a fej veszedelmes ütésnek volna kitéve, míg a lábak ruganyosságuknál fogva kevesebbet szenvedhetnek.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

5313. Tk. sz. **Hirdetmény-kivonat.** 1158 sz.

Az eperjesi kir. törvényszék telekvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint néhai Medveczky András hagyatéka-hoz tartozó ingatlanok árverezési ügyében

1. Elárvereltnek Kapi-Vágás község 59 és Keezer-Pálvágás község 14. és 88 számú tjbéni örökhatályú nevével álló ingatlanok.

2. Kikiáltási ár 150 frt és 680 frt 80 kr.
3. Az árverés a kebelbeli tjbkvi hivatalban 1886. évi január hó 12-én d. e. 10 órakor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 15 és 68 frt (8 kr készpénzben vagy óvalékpapírokban bánatpénzzel letenni.

5. A vételár két egyenlő részletben és pedig az I-ső részlet 1. a II-ik 2 hónappal az árverés jóváhagyásától számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó mint letéti hivatalba lefizetendő bánatpénz az utolsó részletbe beszámíttatik.

6. A feltételek alulírt hatóságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Eperjesen, 1885. évi november hó 5-én. 1—1

Makoviczky,
kir. törvénzi jegyző.

Palugay,
kir. törv. elnök.

Dr. FOLKMANN J.

1133 első bécsi 13—7

szolga-bizományi-intézete

(alapítva 1862.)

pontosan teljesít mindennemű **bevásárlásokat** és **eladásokat**, valamint **diskrét természetű magán megbízásokat.** Levélbeli tudakozódásra azonnali felelet.

Bécs, Wallnerstrasse No. 6.

DAS BESTE
Gigaretten-Papier
IST DAS ECHTE
LE HOUBLON
Französisches Fabrikat
von **CAWLEY & HENRY** in PARIS
Vor Nachahmung wird gewarnt!

Dieses Papier wird von den Herren
Dr. J. J. Pohl, Dr. E. Ludwig, Dr. E. Lippmann
Professoren der Chemie an der Wiener Universität
bestens empfohlen u. z. wegen seiner ausgezeichneten
Qualität, seiner absoluten Reinheit und weil
denselben keinerlei der Gesundheit schädlichen
Stoffen beigemengt sind. 4—36

500
Cawley & Henry
17, rue Béranger, a PARIS

ANDEL J. fele
új lefedezett
TENGERTÚLI POR
pusztit 12—8
poloskát, bolhát, svábot, molyt, oroszbogárt,
legyet, hangyát, pinczebogárt, madármolyt,
egyáltalában mindennemű rovar, — majd-
nem természetfeletti gyorsasággal és biztos-
sággal — olyformán, hogy a létező rovarkül-
téből még csak nyoma sem marad annak.
Valódi minőségben és olcsó áron kapható:

Prága
ANDEL J. fele gyógyfűkereskedésében
13. „a fekete kutyához“ Hussutcza 13.
Eperjesen.
Schmidt Károly
gyógyszerésznél.

! Athatlan !
eső, szél és hidegség
ellen.
Csak 1 frt 85 kr.
egy pompás, meleg, vastagszövetű
„Polgár“ kabát

uraknak, nőknek, fiúknak és leányoknak. Ninesen jobb, tartósabb, olcsóbb és kényelmesebb, mint ezen minden egyének gyönyörűen illő ruhadarab, mely fekete, kék, barna, drapp és szürke színekben kapható és következő előnnyel bír:

1-szor: Minden testhez gyönyörűen illő szabása.
2-szor: A testet folyton egyenlő melegségben tartja.
3-szor: Egyéb drága téli ruházat nélkülözése.
4-szer: Olcsósága, tartósága, csinos, divatos állása.

A ki ily „Polgár“ kabátot rendel, a zordon tél hidegsége ellen mentve van, tehát ne sajnálja senki a csekély kiadást, a meghülés lehetetlen, s azt mindenki köteles saját egészségének megtenni. — Továbbá eladásba kerülnek:

1200 drb meleg gyapjas téli merinó alsóing uraknak, nőknek, fiúk- és leányoknak nélkülözhetlen téli ruha csak 1 frt 20 kr.

800 drb meleg gyapjas merinó téli nadrág uraknak és nőknek a legalkalmasabb, mely által meghűtés lehetetlen csak 1 frt 30 kr.

860 drb meleg alsósoknyák vastag gyapju, triest kötésű, rendkívüli meleg mint a bunda, 5 sorú színes szegélylyel, pompás darab csak 1 frt 80 kr.

Egyedüli eladási és szétküldési czim:
Fekete Gyula
Bécs, V., Hundsturmstrasse 18 26.

Nach AMERIKA
am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF**,
Wien I., Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma
916 dieser Branche. 50—41
Auskunft und Prospeete umsonst.

Előnyös kereset!
Minden rangú állandó személyek, kik a törvény által megengedett állam- és magán-sorsjegyek részletítésével eladásra foglalkozni óhajtanak, igen előnyös feltételek mellett felvételnek; neml tevékenység esetében havonként 100 egész 200 frt kereshető.

Ajánlatok az eddigi foglalkozás megnevezésével intézendők; Rudolf Mosse-hez Bécsben E. szám 1001 alatt. 4—6

Előnyös kereset!

Cs. kir. osztrák-magyar szabadalmazott

Farugony-matrácok
6 frt.

6 frt.

Pótlék szalmaszakok és sodronybetétek helyett
tisztartós és jutányos, különösen alkalmas intézetnek és kórházaknak. Nagyobb megrendeléseknél a megfelelő árleengedés. A megrendelésnél az ágy-belső szélessége és hossza tudatandó.

Főraktár: Bécs, I., Neuer Markt 7.